

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Tos/16/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124010854
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8124010854.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Jaroslava Bugela na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24.09.2024 v trestnej veci odsúdeného A. B. C. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 10.07.2024, sp. zn. 3PP/40/2024, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného MUDr. Pavla Babeja.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 10.07.2024, sp. zn. 3PP/40/2024 bol odsúdený A. B. C. podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov zo dňa 02.11.2023, sp. zn. 0T/73/2023, v spojení s uznesením Okresného súdu Bardejov zo dňa 01.02.2024, sp. zn. 0T/73/2023 v trvaní 4 (štyroch) mesiacov.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona bola odsúdenému určená skúšobná doba v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona bol nariadený probačný dohľad nad odsúdeným v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 3 písm. f) Tr. zákona bol odsúdenému uložený zákaz počas doby nariadeného probačného dohľadu kontaktovať A. D. E. F. akoukoľvek formou, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami.

Proti tomuto uzneseniu riadne a včas, podaním doručeným súdu prvého stupňa elektronickými prostriedkami s kvalifikovaným elektronickým podpisom dňa 18.07.2024, podal sťažnosť odsúdený prostredníctvom obhajcu. Namietal, že vzhľadom na dĺžku trestu, ktorý mu bol uložený v pôvodnom konaní v trvaní štyroch mesiacov so skúšobnou dobou 12 mesiacov, vzhľadom na skutočnosť, že vykonal takmer tri štvrtiny trestu odňatia slobody, opätovné uloženie skúšobnej doby pri podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v dĺžke dvoch rokov považuje za zjavne neprimerané a nezákonné, jednak vzhľadom k dĺžke trestu, ako aj k reálnemu vykonaniu trestu. Už pôvodná skúšobná doba v trestnom rozkaze, ktorá bola určená na 12 mesiacov, teda určenie dvojnásobnej dlhšej doby po tom, čo vykonal tri štvrtiny trestu odňatia slobody, považuje za zjavne neprimeranú dobu, odporujúcu primeranosti trestu, aj vzhľadom na druh skutku, za ktorý bol odsúdený. Preto navrhol uznesenie Okresného súdu Prešov v časti o určení skúšobnej doby zrušiť a určiť primeranú skúšobnú dobu, ktorá by reflektovala skutočnosť, že vykonal takmer tri štvrtiny trestu, pričom pôvodná skúšobná doba bola 12 mesiacov.

Na základe takto riadne a včas podanej sťažnosti krajský súd preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť napadnutého výroku uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie

predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Prvostupňový súd sťažnosťou napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že na základe zabezpečených dôkazov dospel k záveru, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností preukázal snahu o polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, čomu nasvedčuje absencia disciplinárnych trestov a kladné hodnotenie jeho pracovnej morálky. Súd pri rozhodovaní zohľadnil aj skutočnosť, že odsúdený vo výkone trestu dňa slobody je prvýkrát a trest vykonáva v ústave s najmiernejším stupňom stráženia. Znamená to, že boli splnené zákonné dôvody na podmiennečné prepustenie a súd rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti rozhodnutia, pričom odsúdenému zároveň určil skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov, pretože takúto dlhšiu skúšobnú dobu uloženú pri spodnej hranici zákonnej sadzby považuje za potrebnú na preukázanie, či doterajší výkon trestu odňatia slobody bol skutočne dostatočný na prevýchovu odsúdeného. Ak odsúdený nepovedie počas skúšobnej doby riadny život, súd rozhodne aj počas plynutia skúšobnej doby o výkone zvyšku nevykonaného trestu odňatia slobody. Vzhľadom na povahu skutku, pre ktorý je odsúdený vo výkone trestu, považoval súd za potrebné nariadiť nad odsúdeným aj probačný dohľad na dobu dvoch rokov. V tejto dvojročnej dobe zároveň uložil zákaz kontaktovať poškodenú, aby sa u neho vytvorili podmienky, ktoré ho nebudú motivovať v páchaní protizákonnej činnosti.

Po oboznámení sa so sťažnosťou napadnutým uznesením, ako aj obsahom predloženého spisu sťažnostný súd konštatuje, že odsúdený vykonával trest odňatia slobody uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov zo dňa 02.11. 2023, sp. zn. OT/73/2023, v spojení s uznesením Okresného súdu Bardejov zo dňa 01.02.2024, sp. zn. OT/73/2023 v trvaní štyroch mesiacov, so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a to pre trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona.

Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 07.06.2024 elektronickými prostriedkami s kvalifikovaným elektronickým podpisom prostredníctvom obhajcu podal odsúdený žiadosť o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody znamená podstatnú zmenu spôsobu jeho výkonu a preto by táto možnosť mala byť umožnená len odsúdenému, u ktorého je reálny predpoklad, že uložený trest splnil svoj účel aj bez potreby celkového výkonu tohto trestu v ústave na výkon trestu odňatia slobody. Súd preto musí skúmať všetky okolnosti svedčiacie o možnostiach prevýchovy odsúdeného, ako aj jeho správanie vo výkone trestu odňatia slobody.

Z inštitútu trestu ako účelovej sankcie vyplýva, že pokiaľ doposiaľ vykonanou časťou trestu bol dosiahnutý účel trestu sledovaný zákonom, je ďalší výkon trestu odňatia slobody nepotrebný a taktiež nedôvodný, aj keď pri ukladaní trestu sa prihliada aj k možnostiam nápravy páchatel'a a nie je možné vždy presne predvídať ako sa u jednotlivých páchatel'ov prejaví jeho výchovný účinok. Zo správania odsúdeného a jeho postoja k plneniu si povinností vo výkone trestu môže byť zjavné také polepšenie, že ďalší výkon trestu už nie je potrebný a odsúdený môže byť prepustený na slobodu. Podmiennečné prepustenie je významným prostriedkom dovŕšenia prevýchovy a resocializácie odsúdeného a neznamená ukončenie tohto procesu, ale pokračovanie v prevýchove a v resocializačnom procese aj v iných podmienkach, teda na slobode. Zmyslom tohto inštitútu nie je len to, že za dobré správanie, prípadne za plnenie si svojich povinností vo výkone trestu odňatia slobody bude odsúdený automaticky prepustený po odpykaní si zákonom stanovenej doby zreteľu účelu trestu. Nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu na slobodu je pozitívna prognóza budúceho správania sa odsúdeného.

Vzhľadom na skutočnosť, že odsúdený bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a bola mu stanovená skúšobná doba v trvaní dvoch rokov, nariadený probačný dohľad nad odsúdeným

v trvaní dvoch rokov a uložený zákaz počas nariadeného probačného dohľadu kontaktovať A. D. E. F. akoukoľvek formou, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami a odsúdený podal sťažnosť len proti výroku o dĺžke skúšobnej doby, ktorá mu bola uložená, krajský súd preskúmal len tento sťažnosťou napadnutý výrok.

Po oboznámení sa so sťažnosťou odsúdeného, touto sťažnosťou napadnutým uznesením, ako aj obsahom predloženého spisu, sťažnostný súd konštatuje, že rozhodnutie okresného súdu o uložení skúšobnej doby v trvaní dvoch rokov považuje za správne a zákonné. V prejednávanej veci je potrebné poukázať na skutočnosť, že odsúdenému bol pôvodne uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace, so skúšobnou dobou 12 mesiacov, teda 1 rok, pričom odsúdený si v tejto skúšobnej dobe neplnil svoje povinnosti, nevedol riadny život a preto došlo k nariadeniu podmienne odloženého výkonu trestu odňatia slobody. S poukazom na konštatované, krajský súd uvádza, že pokiaľ skúšobná doba podmieneného odsúdenia v trvaní 12 mesiacov nevedla odsúdeného k tomu, aby počas jej plynutia viedol riadny život a nedopúšťal sa ďalšieho protiprávneho konania, bude potrebné správanie odsúdeného po jeho podmienenom prepustení sledovať po dlhšiu dobu, ako mu bola uložená pri podmienenom odsúdení. Vzhľadom na konštatované sťažnostný súd považuje rozhodnutie okresného súdu o uložení dvojročnej skúšobnej doby podmieneného prepustenia za správne a zákonné a to aj napriek tomu, že odsúdený vykonal tri štvrtiny jemu uloženého trestu odňatia slobody a vo výkone trestu bol prvýkrát.

Na základe uvedených skutočností krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný.